

Skatteministeriet

3. april 2018
J.nr. 2018 - 1744

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 295 af 6. marts 2018 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rune Lund (EL).

Karsten Lauritzen

/ Peter Bach-Mortensen

Spørgsmål

Det fremgår af svar på SAU alm. del - spørgsmål 31 af 13. oktober 2017 at, ”Der skønnes at være en væsentlig afledt negativ provenuvirkning på omtrent -1,6 mia. kr. som følge af de afledte arbejdsudbudsvirkninger forbundet med indførelsen af en indkomstafrappet forhøjelse af personfradraget med 10.000 kr. Det afspejler en forøgelse af marginals-katten i aftrapningsintervallet med ca. 3,8 pct. point. (i forhold til gældende regler i 2018) [ved aftrapning fra 250.000-350.000 kr.]. Aftrappes forhøjelsen af personfradraget i stedet i det kortere indkomstinterval 300.000-350.000 kr., vil marginals-katten i aftrapningsintervallet forøges med ca. 7,6 pct. point.” Og ”Den højere marginals-kat reducerer gevinsten af den sidst tjente krone, hvilket medfører en reduktion i timearbejdsudbuddet via substitutions-effekten.”. Vil ministeren redegøre for, hvilken empiri der ligger til grund for at antage, at personer, der befinder sig i aftrapningsintervallet men som netto stadig vil få mere til sig selv i disponibel indkomst, trods at de ikke får det fulde fradrag, vil nedsætte deres arbejdstid og dermed reducere timearbejdsudbuddet?

Svar

Som det fremgår af svaret på SAU spørgsmål 294 af 6. marts 2018 (alm. del), vil et indkomstafrappet personfradrag entydigt reducere timearbejdsudbuddet for personer med indkomster i aftrapningsintervallet, idet både indkomsteffekten og substitutionseffekten isoleret set vil trække i retning af et lavere arbejdsudbud.

Et højere personfradrag vil derudover også reducere arbejdsudbuddet via deltagelseeffekten.

De anvendte regnemetoder følger ministeriernes sædvanlige regneprincipper, jf. også kapitel 3 i *Skatteøkonomiske Redegørelse 2017*, Skatteministeriet 2017.